

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 15
Jún 2014
číslo 5

„Všetkých naplnil Duch Svätý...”

„Všetkých naplnil Duch Svätý...“

V tomto jednom verši sú obsiahnuté celé Turíce! Keďže je taký krátky, môžeme cez tento verš ľahko „prebehnúť“ a rýchlo pokračovať ďalej. Skrýva sa v ňom však nesmierna hĺbka. A tak sa pri týchto slovách na chvíľu pristavme a pozrime sa, čo sa za nimi skrýva.

Kto je Duch Svätý? Predovšetkým môžeme povedať, že Duch Svätý je láska Boha. Vo vnútri Najsvätejšej Trojice je plameňom lásky prúdiacej od Otca k Synovi a od Syna k Otcovi. Takže keď hovoríme, že apoštoli boli naplnení Duchom Svätým, znamená to, že boli naplnení Božou láskou. Keď má človek silný, osobný zážitok Turíc, obyčajne to vyjadruje slovami: „Cítil som, že Boh ma miluje.“ Svätý Pavol píše: „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali“ (Rim 5, 5).

Turíce sú chvíľou, keď si vplyvom Božej milosti uvedomuješ, že Boh ťa zvlášť miluje ako svojho drahého syna či dcéru. Celý tvoj život sa mení a ty vstupuješ akoby do neba. Nové Turíce sú chvíľou, v ktorej sa napĺňa Ezechielovo proctvo: „Dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás. Svojho ducha vložím do vášho vnútra a spôsobím, že budete kráčať podľa mojich nariadení“ (Ez 36, 26–27).

Duch Svätý je ako prúd rieky, ktorá zavlažuje. My túto vlahu prijímame, ale máme ju aj ďalej odovzdávať. Pán Ježiš hovorí, že prúdy živej vody potečú z toho, kto v neho verí. Toto tajomstvo pôsobenia Ducha Svätého sa dá priblížiť na jednoduchom príklade. Ktorá rieka sa vlieva do dvoch morí? Správna odpoveď je Jordán. Najskôr je to Galilejské more, ktoré je veľmi bohaté množstvom rýb a života. Jordán však tečie ďalej a vytvára Mŕtve more, ktoré je skutočne „mŕtvym morom“ bez akéhokoľvek života. Čo spôsobuje ten rozdiel? Galilejské more prijíma vody Jordána, ale púšťa ich ďalej a zavlažuje celé údolie. Na druhej strane Mŕtve more prijíma vody Jordána, ale necháva si ich pre seba, pretože nemá nijaké odtoky.

Ktorým morom chceš byť ty: Galilejským, alebo Mŕtvym? Ak živým, potom dovoľ, nech prúdia cez teba vody Božej lásky! Dávaj ich druhým a určite tým prijmeš oveľa viac. Otvor sa láske Ducha Svätého a prežívaj premieňajúcu silu a milosť nových Turíc. Zakúsiš, že radosť rozdávaním rastie.

duchovný otec Marek Hnat

meditačná snímka: M. Magda

OBSAH

ÚVODNÍK

Všetkých naplnil Duch Svätý... 2

KATECHÉZA

Homília na 7. veľkonočnú nedeľu 4

Homília Sv. Otca pri kanonizácii 6

Sv. omša a jej časti (5. časť) 8

Panna Mária v Španielsku 10

ROZHOVOR

Matej Chorvát 12

Doktori varujú 13

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Myslel som si 14

Sýty hladnému neverí 18

SPEKTRUM MLADÝCH

Putovali sme s radosťou 20

Máš problém? (25. časť) 22

ADMS v Prešove 23

Ahoj deti! 24

Vypni telku, zapni seba! 26

MIKE 2014 27

Trampoty v manželstve (82. časť) ... 28

Ohlášky 29

Stalo sa, Stane sa 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútná predná: M. Magda

Vnútná zadná: M. Magda

Vonkajšia zadná: P. Čech

SPEKTRUM

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
vo Vítaze pre vnútornú potrebu

Za vydanie zodpovedá:

Mgr. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Mgr. Anna Blizmanová

Grafika: Martin Magda

Kontakty: Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116

www.vitaz.rimkat.sk

e-mail: vitaz@rimkat.sk,

spektrum@rimkat.sk

číslo účtu: 5037445647/0900

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

Božie telo – sviatok Najsvätejšieho tela a krvi Pánovej

Cirkev žije z Eucharistie – týmito slovami sa začína posledná encyklika sv. Jána Pavla II., ktorú slávnostne podpísal na Zelený štvrtok. Je to deň, kedy Cirkev po stáročia vstupuje do udalostí Pánovej smrti a zmŕtvychvstania a pripomína si nepochopiteľný dar Božej lásky, ustanovenie Oltárnej sviatosti – Eucharistie.

snímka: Martin Magda

HOMÍLIE

Homília na 7. veľkonočnú nedeľu, rok A

V rámci katechézy k Roku viery vám ponúkame pre duchovné obohatenie sa homílie nášho rodáka, kňaza Mgr. Jána Biroša.

Keď ich duchovný otec doniesol do redakcie, veľmi som sa potešil, lebo nám do nášho duchovného života pribudne aj jeho dlhoročný pohľad na našu vieru cez vysluhovanie sv. omší, zložených z bohoslužby slova a bohoslužby obety.

„Nie za svet prosím, ale za tých, ktorých si mi dal...“

Milí bratia a sestry, dnes sme v evanjeliu počuli záver „reči na rozlúčku“, veľkňazskú Kristovu modlitbu, ktorá ako záverečný hudobný akord ukončuje jeho poslanie. Pán Ježiš už nenapomína svojich učeníkov, ale modlí sa za nich. Stojí tvárou v tvár smrti. Udrela jeho posledná hodina a predsa ju aj evanjelista Ján poníma tak, že Pán Ježiš hovorí svoje vďakyvdanie a u svojho Otca sa za nás stále prihovára. Kristus sa v tejto modlitbe zasväčuje v obeť a prihovára sa za učeníkov.

Pán Ježiš sa často v živote modlil, ale s výnimkou Otčenáša a krátkych viet nepoznáme obsah jeho modlitieb. Až tu máme ukážku, ako sa Ježiš modlil. Ako sa celý život usiloval o oslávenie Otca a preto ani v hodine smrti nemohlo mu ísť o nič inšie. Preto v prvej časti modlitby Ježiš prosí, aby bol Otec oslávený a v druhej, aby boli učenici zachovaní na tomto svete.

„Otče, prišla moja hodina. Osláv svojho Syna“, takto sa Pán Ježiš lúči so životom. Ako mnohí, ktorí už vedeli, že sa blíži okamih ich odchodu a preto napísali, alebo vyriekli svoj testament, zhrňuje aj Pán Ježiš svoj život a pôsobenie do jediného slova, ktoré má vážnosť testamentu. Sláva Božia! Oslavoval Boha hneď od počiatku svojej existencie na zemi. Keď sa narodil

ako chudobné dieťa, bola to oslava Božia. Keď sa podriaďoval svojim rodičom, bola to oslava Božia. Keď sa živil prácou svojich rúk, keď ohlasoval Božie kráľovstvo, keď jedol s hriešnikmi a uzdravoval chorých, bola to oslava Božia. A teraz, keď sa chystá zomrieť, bude to vrcholná oslava Otca, lebo dokončí všetko, čo mu kázal vykonať na spásu ľudí.

O čo teda Ježiš prosí? Aby mu dal Otec slávu, akú mal u neho ako jeho Slovo od večnosti, aby ho ako človek prežiaril svojou láskou a mocou, aby mohol zoslať Ducha Svätého a tým vo veriacich zapáliť večný život. Nehľadá tým sebecký svoju slávu, ale zjavenie Otcovej lásky na ňom, má ukázať jednotu lásky, ktorá je v ňom a zároveň aj v Otcovi. Veď Otec z lásky poslal Syna na svet a on z lásky splnil Otcovo poslanie, lebo Boh je láska.

„Nie za svet prosím, ale za tých, ktorých si mi dal...“ Človek, ktorý si je vedomý, že niekto na neho myslí, že mu v ťažkej životnej situácii pomôže, že ho pred nebezpečenstvom ochráni, žije a spí pokojne. Veriaci kresťan je na tom však ešte lepšie, ak môže dúfať, že sa o neho zaujíma, že sa za neho modlí a bdie nad ním jeho božský brat – Ježiš. O tom môže byť presvedčený každý Ježišov učeník a tým je v určitom zmysle každý kresťan. Z

dnešného evanjelia je zrejmá tá radostná skutočnosť, že Ježiš o nás vie, bdie nad nami, modlí sa za nás k svojmu nebeskému Otcovi. Aby sa táto jeho modlitba stala pre nás účinnou, treba sa aj nám pričiniť, aby sme boli jeho učeníkmi a splnili to, čo nás robí úprimnými veriacimi a vernými kresťanmi, podobnými jeho prvým učeníkom. Obráťme svoju pozornosť na jeho slová a dôsledne sa skúmame, či platia aj o nás.

„Zachovávali Božie slová...“, vieme o apoštoloch. Kresťan nemá zostať len pri počúvaní Božích slov a pri osvojovaní a poznávaní Božej náuky. Bol by ako smädny, čo sice našiel prameň čistej a zdravej vody, ale nenapil sa z nej. Treba nám načerpať zo studnice spasiteľných vôd, z Božieho prameňa milosti a sviatostí. Sú kresťania, čo si myslia, že im stačí niečo sa pomodliť, raz za čas si vypočuť homíliu a raz za rok prijať sväté sviatosti. Slovom, prijať zo seba len trochu náboženskosti. Je však potrebné posvätiť celý život, každú prácu konať akoby pre Boha, z jeho vôle prijať všetko, aj nepríjemnosti, choroby, ťažkosti, trápenia, v každom vidieť Božie dieťa a Kristovho brata, každého si uctiť a milovať. To všetko znamená zachovávanie Božieho slova v praktickom živote, prenášanie

snímka: Martin Magda

božích prvkov do ľudského diania. Ovládanie a posväcovanie človeka Božím duchom, vdychovanie Božej atmosféry do ľudského prostredia láskou, službou a ochotou byť každému pomocníkom a radcom.

Bratia a sestry, tak ako vedel Kristus urobiť zo svojho života jedno veľké vďakvyzdávanie Bohu, urobme to aj my v svojom živote. Ale aké je naše vďakvyzdanie Bohu? Ako sa modlíme? Chronickou chybou našich modlitieb je, že sú skôr žiadosťami o pomoc ako vďakvyzdávaním Bohu. A predsa vždy, keď slávime Eucharistiu, máme možnosť v eucharistickej

modlitbe (resp. kánone), ktorý prednáša kňaz menom ľudu, spojiť sa s Kristom vo vyznaní Božích činov a v podaní obete. Preto sa celá eucharistická modlitba hovorí v materinskom jazyku, aby sme sa jej mohli aj vnútorne zúčastniť. Spolu s Kristom oslavovať Otca a obetovať mu vo sviatosťnej podobe Kristovo telo a krv.

„Obetujeme ti, Otče, my, tvoj svätý ľud, svätý chlieb večného života a kalich večnej spásy.“

Bratia a sestry, je naše záverečné amen potvrdením, že sme vzdávali Bohu vďaky? Pán Ježiš sa za nás modlí. I my sme ohrozovaní

nepriateľstvom sveta, hrozí nám, že s ním splyneme. Je nám útechou, že Ježiš za nás prosil, aby sme stále hlbšie vnikli do Božieho slova, znova ho prijímali a podľa neho žili. Ak som hluchý k Božiemu slovu, ak už nemám odvahu plávať proti duchu tohto sveta, potom tým nie je vinný Ježiš. Jeho modlitba bola vypočutá, ale my sme niečo v sebe násilne zadusili, my sme niečím pohrdli, niekam tvrdohlavo utiekli. Slnko nesvieti tam, kde sme zavreli okenice. Porozmýšľam, čo musím teraz otvoriť, aby ku mne preniklo svetlo Božieho slova?

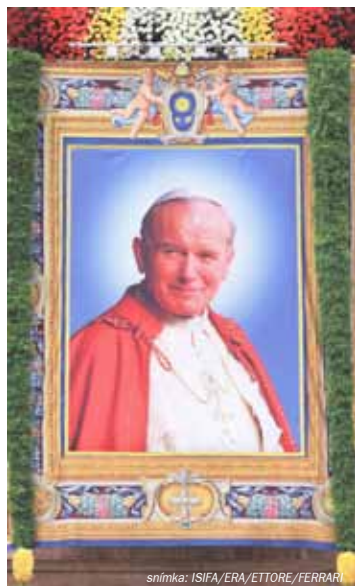
Mgr. Ján Biroš

Homília Svätého Otca pri kanonizačnej slávnosti

Pri kanonizačnej slávnosti v nedeľu 27. apríla na Námestí sv. Petra Svätý Otec František vyhlásil pápežov Jána XXIII. a Jána Pavla II. za svätých. Po obrade svätorečenia nasledovala bohoslužba slova s liturgickými textami 2. veľkonočnej nedele (Sk 2,42-47; Ž 118,2-4.13-15.22-24; 1 Pt 1,3-9; Jn 20,19-31). Svätý Otec následne predniesol homíliu, ktorú uvádzame v plnom znení:

„V centre dnešnej nedele, ktorá uzatvára Veľkonočnú oktavu, a ktorú si sv. Ján Pavol II. želal nazvať nedeľou Božieho milosrdenstva, sú oslávené rany vzkrieseného Ježiša. On ich už raz ukázal, keď sa zjavil apoštolom v ten istý večer prvého dňa po sobote, v deň zmŕtvychvstania. Avšak v ten večer, ako sme počuli, tam nebol Tomáš, a keď mu ostatní hovorili, že videli Pána, odpovedal, že ak neuvidí a nedotkne sa tých rán, neuverí. O osem dní sa Ježiš opäť zjavil vo večeradle uprostred učeníkov a bol tam aj Tomáš. Obrátil sa k nemu a pozval ho, aby sa dotkol jeho rán. A vtedy si tento úprimný človek, tento muž, navyknutý overiť si všetko osobne, pokľakol pred Ježišom a povedal: «Pán môj a Boh môj!» (Jn 20,28).

Ježišove rany sú pohoršením pre vieru, ale sú aj previerkou

snímka: ISIFA/ERA/ETTORE/FERRARI

viery. Preto z osláveného Kristovho tela rany nemiznú, ostávajú, pretože tie rany sú neprestajným znamením Božej lásky voči nám a sú nevyhnutné pre vieru v Boha. Nie preto, aby sme verili, že Boh jestvuje, ale pre vieru v to, že Boh je láska, milosrdenstvo a vernosť. Sv. Peter, vychádzajúc z Izaiáša, píše kresťanom: «Jeho ranami ste uzdravení» (1 Pt 2,24; porov. Iz 53,5).

Sv. Ján XXIII. a sv. Ján Pavol II. mali odvahu hľadiť na Ježišove rany, dotýkať sa jeho ranených rúk a prebodnutého boku. Nehanbili sa za Kristovo telo, nepohoršovali sa na ňom, na jeho kríži, nehanbili sa za telo brata (porov. Iz 58,7), pretože v každom trpiacom videli Ježiša. Boli to dvaja odvážni ľudia, plní odvahy (parrésie) Ducha Svätého a vydali svedectvo Cirkvi a svetu o Božej добрote a jeho milosrdenstve.

Boli kňazmi, biskupmi a pápežmi dvadsiateho storočia. V ňom zažili tragédie, ale neboli nimi

snímka: ISIFA/ERA/ETTORE/FERRARI

premožení. Silnejší bol v nich Boh, silnejšia bola viera v Ježiša Krista, Vykupiteľa človeka a Pána dejín, silnejšie v nich bolo Božie milosrdenstvo, ktoré sa zjavuje v týchto piatich ranách, silnejšia bola materská blízkosť Márie.

V týchto dvoch mužoch kontemplujúcich Kristove rany a svedkoch jeho milosrdenstva prebývala «živá nádej», spolu s «nevýslovnou radosťou, plnou slávy» (1 Pt 1,3.8). Tá nádej a tá radosť, ktoré vzkriesený Kristus dáva svojim učeníkom, a ktoré im nič a nikto nemôže vziať. Veľkonočná nádej a radosť, ktoré prešli vyhňou sebazrieknutia, sebauprázdnenia, najkrajnejšej blízkosti k hriešnikom, až po nevoľnosť z horkosti toho kalicha. Túto nádej a túto radosť tieto dvaja svätí pápeži dostali ako dar od vzkrieseného Pána a vo svojom čase ich v hojnosti darovali Božiemu ľudu, získajúc za to večnú odmenu.

Touto nádejou a touto radosťou

dýchalo už prvé spoločenstvo veriacich v Jeruzaleme, o ktorom hovoria Skutky apoštolov (porov. Sk 2,42-47), ako sme to počuli v druhom čítaní. Je to komunita, v ktorej sa žije podstata evanjelia, to znamená, láska, milosrdenstvo, jednoduchosť a bratstvo.

Tento obraz Cirkvi mal pred sebou Druhý vatikánsky koncil. Ján XXIII. a Ján Pavol II. spolupracovali s Duchom Svätým, aby obnovili a obrodili Cirkev podľa jej pôvodnej fyziognómie, toho výrazu, ktorý jej vtlačili svätí počas priebehu storočí. Nezabúdajme, že práve svätí umožňujú Cirkvi napredovať a rásť. Zvolaním Druhého vatikánskeho koncilu sv. Ján XXIII. preukázal citlivú vnímavosť voči Duchu Svätému, nechal sa viesť a stal sa pre Cirkev pastierom, vodcom, ktorý bol sám vedený, vedený Duchom. V tom spočívala jeho veľká služba Cirkvi. Preto sa mi páči považovať ho za pápeža poddajnosti voči Duchu Svätému.

V tejto službe Božiemu ľudu bol sv. Ján Pavol II. pápežom rodiny. On sám raz povedal, že by chcel, aby sa naňho spomínalo ako na pápeža rodiny. S radosťou to zdôrazňujem, keďže sa nachádzame na ceste synody o rodine a s rodinami, na ktorej nás on istotne z neba sprevádza a podporuje.

Nech obaja títo noví svätí pastieri Božieho ľudu orodujú za Cirkev, aby počas týchto dvoch rokov synodálnej cesty bola vnímavá voči Duchu Svätému v pastoračnej službe rodine. Nech nás obaja učia nepohoršovať sa nad Kristovými ranami, prenikať do tajomstva Božieho milosrdenstva, ktoré vždy dúfa, vždy odpúšťa, vždy miluje.“

preklad: sr. Agnes Jenčíková CJ

Potrebuje svätcov

Potrebuje svätcov bez sután a závojev. Potrebuje džínsových a teniskových svätcov.

Potrebuje svätcov, ktorí idú do kina, počúvajú hudbu a prechádzajú sa so svojimi priateľmi a kamarátmi.

Potrebuje svätcov, ktorí Boha dávajú na prvé miesto, ale vynikajú aj na vysokej škole.

Potrebuje svätcov, ktorí si nájdu čas na každodennú modlitbu a sú schopní čistej lásky, alebo posväcujú čistotu.

Potrebuje moderných svätcov, svätcov XXI. storočia, ktorí vytvárajú svoju duchovnosť pre túto dobu.

Potrebuje takých svätcov, ktorí sú zviazaní a odhodlaní pre potreby chudobných a nutné sociálne zmeny.

Potrebuje vo svete žijúcich svätcov, vo svete sa posväcujúcich svätcov, ktorí sa neboja žiť vo svete.

Potrebuje svätcov, ktorí pijú Colu, jedia hot-dogy, používajú internet a i pod...

Potrebuje takých svätcov, ktorí milujú Eucharistiu a nehanbia sa cez víkend piť pivo, alebo jesť pizzu so svojimi priateľmi.

Potrebuje takých svätcov, ktorí majú radi kino, divadlo, muziku, tanec a šport.

Potrebuje svätcov spoločenských, ktorí sú otvorení, normálni, priateľskí, veselí a sú dobrými priateľmi.

Potrebuje takých svätcov, ktorí žijú v tomto svete a vedia si vychutnať dobré a čisté veci tohoto sveta, ale predsa sa nestanú svetskými...

10 krokov od Sv. Otca Františka, ako sa stať svätým:

1. Spoznaj Božiu lásku a nasleduj Boha celým srdcom.
2. Venuj svoj život službe iným.
3. Utrpenie a protivenstvá znášaj bez nenávisťi.
4. Maj radosť v srdci a odovzdávaj ju aj ostatným.
5. Modli sa.
6. Ži podľa blahoslavenstiev (Mt 5,3-12).
7. Maj jednoduché a pokorné srdce.
8. Buď milosrdný, nie násilnícky.
9. Trp s trpiacimi, raduj sa s radujúcimi.
10. Buď tvorcom zmierenia a pokoja.

Svätá omša a jej časti

**Homília, apoštolské
vyznanie viery, mod-
litba veriacich
(5. časť)**

Homília

Kňaz sa prihovára ľuďom počas kázne podobne, ako sa Ježiš prihováral počas svojho verejného účinkovania zástupom.

Učí a vysvetľuje pravdy a tajomstvá Písma. Homília má veľmi zvláštny charakter. Nie je to lekcia katechizmu, ani teologická prednáška a tým menej ukážka rečníckeho umenia kazateľa. Pre kňaza je to duchovné poslanie, ktorého význam a náročnosť sa nedajú porovnávať s akýmkoľvek iným verejným prejavom. Toto poslanie mu prikazuje, aby Kristovo slovo, ktoré práve zhromaždeniu prečítal, objasnil a aktualizoval v živote tých, čo ho počúvajú. A to je nesmierne náročné poslanie, na ktoré ľudské sily nestačia. Preto sa kňaz musí spoliehať na pomoc Ducha Svätého, ktorý vezme jeho ľudské, často nešikovné a kostrbaté slovo a dá mu silu obrátiť srdcia počúvajúcich. Sme na veľkom omyle, keď posudzujeme kazateľa podľa umeleckej úrovne jeho kázne. Mali by sme sa snažiť počuť Boha v jeho slovách, medzi jeho slovami zachytiť hlas Krista, ktorý sa nám prihovára. Niektorí hundru na kazateľa a hovoria, že oni by to lepšie povedali. Možno áno,

ale oni nie sú na túto službu pomazaní, preto Duch nebude cez ich slová pôsobiť. Pôsobí v slovách toho, koho na túto službu povolal a pomazal. Nie je to človek, ktorý mení srdcia veriacich, ale Boží Duch, ktorému sa kňaz i veriaci majú snažiť byť otvorení. Proste o Ducha Svätého pre kazateľa, ktorý sa k vám prihovára, len v jeho moci môže kňaz dobre konať svoje poslanie.

Apoštolské vyznanie viery

Krédo, čiže vyznanie viery, je osobným vyjadrením viery človeka svojmu Bohu. V ňom potvrdzujeme Bohu, že ho prijímame do svojho každodenného života a veríme v neho, ako vo svojho jediného pravého Boha. Všetky vety Kréda, všetky jeho slová obsahujú zhrnutie článkov, právd katolíckej viery. Dnes sa často stretávame s kresťanmi, ktorí majú zmätok v učení Cirkvi a Písma, vplietajú do pravej, po apoštoloch zdedenej náuky cudzie prvky, ktoré narúšajú čistotu našej Bohom zjavenej spásnej viery. Považujú sa za katolíkov, no odmietajú niektoré prvky učenia Cirkvi, či zároveň s evanjeliom vyznávajú i vieru v rôzne bludy, ktoré sú v priamom rozpore s Písmom, napr. v reinkarnácii. Je dôležité pozorne bdiť nad čistotou svojej viery. Tým, že vo svätej omši spoločne recitujeme alebo spievame Apoštolské vyznanie viery alebo jeho dlhšiu verziu Nicejsko-carhradské, slávnostne sa zriekame všetkých iných bôžikov a ich učenia, vplyvov

iných náboženstiev a filozofií a zdôrazňujeme svoju vernosť Trojjedinému Bohu. Pripomínáme si tiež svoj krst, v ktorom sme sa my alebo naši rodičia v našom mene prvýkrát zriekli diabla a vyznali pravú apoštolskú vieru.

Modlitba veriacich

Prosby veriacich či modlitby prihovoru, tak by sme mohli nazvať túto časť svätej omše. Prosby, ktoré predčítava miništrant alebo lektor sú prosbami celej Cirkvi za všetkých jej členov i za všetkých, ktorí potrebujú naše modlitby. Uchovali sa nám nádherné texty prvotných kresťanov, ktorými sa Cirkev spája i v čase po celé pokolenia. Je to modlitba univerzálna, spoločná modlitba všetkých veriacich vo všetkých krajinách a dobách. Kňaz túto modlitbu iba zahajuje a uzatvára, lebo sú to prosby všetkých za všetkých. Spoločne prosíme za rôzne konkrétne dary, milosti, uzdravenia, za Božiu pomoc v ťažkých situáciách pre nás i pre našich blízkych, prosíme i za duše zosnulých... Prosíme jednotomyseľne, spoločnou formulou Prosíme Ťa, vyslyš nás. Prosíme s dôverou, majúť na pamäti Ježišov prísľub, že kde čo len dvaja alebo traja jednotomyseľne prosíme zhromaždení v jeho mene, on nám nikdy neodoprie svoju pomoc, lebo Pán je verný svojím prísľubom. Tak končí bohoslužba slova, bohatá a krásna vo svojom duchovnom pohybe.

Marek Ondra, kaplán v Markušovciach

snímka: Martin Magda

TAJOMSTVÁ ZO ŽIVOTA PANNY MÁRIE

Panna Mária v Španielsku

Pri pátraní po tajomných udalostiach v živote Panny Márie nemôžeme zabudnúť na Španielsko. Tam sa v meste Zaragoza uctieva osobitným spôsobom Božia Matka ako Virgen del Pilar (Pani zo stĺpu). Starobylá bazilika, ktorá je zasvätená Panne Márii s týmto zvláštnym titulom, je svedectvom pradávnej tradície. Málokto mimo Španielska vie, že tradícia prisudzuje tomuto miestu primát prvej mariánskej svätyne na svete. Nielen, čo sa týka chronológie, ale aj udalosti, ktorá sa tu mala odohrať.

V dejinách Cirkvi sú známe mnohé mariánske zjavenia, ktoré dali podnet na vznik pútnických miest. Tu sa však stalo niečo zvláštne, neočakávané. V Zaragoze sa totiž uctieva tajomný príchod Márie v roku 40. Panna Mária sem prišla, aby povzbudila apoštola Jakuba. Dodnes sa niekoľkokrát za deň z reproduktorov na námestí pred bazilikou ozýva invocácia: „Požehnaná a pochválená nech je hodina, v ktorej Najsvätejšia Mária prišla v smrteľnom tele do Zaragozy.“ Je pravda, že táto tradícia vzbudzuje v modernej dobe veľkú kritiku historikov. Na druhej strane je Virgen del Pilar patrónkou nielen Španielska, ale celého hispánskeho sveta. Tak, ako je to vlastné iba im, nedajú na ňu dopustiť. Môžu byť aj antiklerikáli či agnostici, minimálne ju všetci vnímajú ako národný a kultúrny fenomén. Podobne to platí napríklad v Mexiku o Guadalupskej Panne Márii.

Povzbudenie pre apoštola Jakuba

Aby naše ďalšie rozprávanie bolo zrozumiteľné, je potrebné krátko povedať niečo o živote apoštola Jakuba staršieho. Brat apoštola Jána, syn Zebedeja a Salome, patril do trojice Pánom privilegovaných apoštolov. Iba Jakub, Ján a Peter boli účastní na niektorých dôležitých udalostiach Ježišovho života: vzkriesenie Jairovej dcéry, uzdravenie Petrovej svokry, premenenie na hore Tábor či bolestná agónia v Getsemanskej záhrade. Ježiš ich spolu s bratom Jánom volal boanerges - synovia hromu, podľa ich ostrej a rozhodnej povahy. Po Pánovom nanebovstúpení sa apoštoli rozišli do všetkých kútov sveta, aby evanjelizovali podľa jeho príkazu všetky národy.

Podľa Skutkov apoštolov (porov. Sk 12, 2-3) zomrel Jakub ako prvý mučeníckou smrťou v Jeruzaleme. Dal ho stať Herodes Agrippa v roku 42. Čo však robil Jakub medzi rokom 30, kedy pravdepodobne zomrel Pán Ježiš a rokom jeho mučeníckej smrti? Tradícia jeho kroky smeruje do Španielska, ktoré bolo rozdelené na tri rímske provincie. Tam sa jeho evanjelizácia a kázanie stretávalo s veľkými ťažkosťami a nezáujmom. Po mnohých námahách mal iba osem učeníkov. Podľa tradície ich 2. januára 40 zvolal a pripravovali sa prečkať chladnú zimnú noc pri rieke Iber. Jakub plný horkosti a bez útechy sa chystal svojim učeníkom, ktorých jediných získal pre vieru v

Krista, oznámiť, že sa chce vrátiť do Palestíny. V tom sa nečakane z ničoho nič začala rozjasňovať zimná obloha. Množstvo anjelov prinášalo na stĺpe Pannu Máriu, ktorá bola vtedy ešte živá. Anjeli v blízkosti Jakuba a ôsmich učeníkov usadili stĺp a Panna Mária vraj povedala: „Tu je, Syn môj, miesto určené na to, aby som tu bola uctievaná. Tu musí byť vďaka tebe postavený chrám k mojej cti. Postaraj sa o tento stĺp, na ktorom stojím, lebo ten ti poslal nesený anjeli môj Syn a tvoj Majster z neba. Tento stĺp tu bude stáť až do konca sveta a nikdy sa nestane, že by v tomto meste nikto neuctieval meno Ježiša Krista, môjho Syna.“

Podľa tradície tu Jakub skutočne okolo stĺpu postavil kaplnku širokú osem a dlhú šesťnásť krokov. Svätá kaplnka v interiéri nádherného chrámu zasväteného Našej Pani zo stĺpu v Zaragoze (Nuestra Señora del Pilar) má dodnes presne tieto rozmery. Jakub mal teda podľa tradície tajomnú návštevu Božej Matky, kráľovnej apoštolov, nie jej zjavenie. Tá ho svojím príchodom posilnila a povzbudila, aby dokončil svoju evanjelizačnú misiu napriek veľkým ťažkostiam a prekážkam.

Neskôr sa Jakub vrátil do Palestíny, kde zomrel mučeníckou smrťou v Jeruzaleme. Do Španielska sa opäť vrátil už iba prostredníctvom svojho mŕtveho tela, ktoré je uložené v Compostelle, severozápadne pri Atlantickom oceáne. Santiago de Compostella, od stredoveku

Virgen del Pilar (Pani zo stípu)

cieľ veľkých pútí, je dlho najväčšie pútnické miesto v Európe.

Všetci sme Máriine deti

Sme na konci nášho pátrania po tajomných udalostiach v živote Kristovej matky. Určite by sa dalo pokračovať a našli by sme aj iné stopy, ktoré by nás priviedli k novým poznatkom a zisteniam. Azda by to bolo užitočné, ale naše pátranie tu ukončíme. Treba si uvedomiť, že i keď nás k nemu motivuje úcta, záujem a láska k Panne Márii, náš vzťah k nej nebude rásť iba obyčajným hromadením takýchto poznatkov. Je pravda, že to, čo milujeme, chceme viac spoznať, aby sme to mohli viac milovať. A toto je azda ten najkrajší motív nášho úsilia spoznať aj iné udalosti zo

života Panny Márie okrem tých, ktoré zachytáva Sväté písmo. Je prirodzené, že chceme spoznať napríklad skryté udalosti zo života našich rodičov. Keď dospievame, začíname sa často pýtať rodičov na ich život, na ich detstvo, mladosť, na to, ako sa spoznali. Podrobnosti z ich života sú pre nás vzácné. Podobne sa pýtame na podrobnosti zo života starých rodičov a neraz si ich aj zapisujeme, aby sme spoznali lepšie našich predkov a vytvorili akúsi pamäť rodu.

Zomierajúci Ježiš na kríži slovami „Hľa, tvoja Matka“ zveril svoju pozemskú matku milovanému učeníkovi Jánovi. Tieto slová však majú aj širšiu platnosť. Kristus, Boží Syn a syn Panny Márie, zjavuje v hodine

svojej smrti pravdu o všeobecnom materstve svojej matky ako matky všetkých ľudí. Apoštol Ján pod krížom zastupoval nás všetkých. A my môžeme v slovách, ktoré Kristus povedal Jánovi, nájsť tú istú pravdu o Máriinom materstve, ako bola odovzdaná jemu. Odvtedy jej môžeme vraviť ako jednotlivci „moja matka“ či ako spoločenstvo „naša matka“. A preto nie je nič zvláštne, že ako jej deti sa pýtame aj na iné udalosti jej života, ako sú tie, ktoré znamená Sväté písmo. Jeho strohosť o Márii po stáročia nevedela uspokojujúco nasýtiť túžbu po hlbšom poznaní, ktorá bola hnaná úprimnou láskou k Božej matke.

Viera do vrečka

Rozhovor:

Krakov 2014

**10. púť rádia Lumen
k Božiemu milosrden-
stvu**

**Pri ceste autom do
Krakova ich každoroč-
ne stretám (obieham)
a obdivujem ich výdrž.
Mladí chalani na čele s
ich duchovným otcom
z farnosti Ludrová tvo-
ria peletón cyklistov,
smerujúcich do "ko-
lísky" Božieho milosr-
denstva - do svätyne
v Lagievnikach. Svoju
cyklistickú púť majú
rozdelenú na dva dni.
Aj v tomto roku som
ich v cieli neobišiel.
Keď som oslovil pána
farára a poprosil som
ho o rozhovor, otočil
sa k autu a zakričal:
"Matej, pod' sem!" A
dodal: "Tento vám to
porozpráva." Vyšiel
chlapec, ale v jeho
pohľade bolo cítiť roz-
vážnosť a odhodlanie,
tak som sa ho vyzval:**

snímka: Martin Magda

Najprv sa nám predstav.

Volám sa Matej Chorvát. Po-
chádzam z Námestova, to je na
severe Oravy.

**Musím ti povedať, že som si ťa
všimol cestou sem, lebo som ťa
predbehol, keď som išiel autom.
A ty si šliapal do pedálov bicyk-
la. Povedz, ako sa vám išlo?**

V pohode. Sme dobrý kolektív,
takže sa to dalo zvládnuť.

**Kolko vás v tomto roku prišlo na
bicykloch z Oravy na rozhlasovú
púť tu do Krakowa?**

Dokopy asi tridsať.

**V minulom roku tu s vami prišiel
aj váš pán kaplán, tohto roku tu
neprišiel?**

Rozmyslel si to a bol asi zane-
prázdnený, takže nešiel s nami
na bicykli.

**Povedz nám, čo teba motivuje,
že tu prichádzaš každý rok na**

**púť k Božiemu milosrdenstvu a
popri tom musíš vynaložiť aj fy-
zické úsilie, aby si sem dorazil?**

Viem, že je tu dobrý kolektív,
rád tu som s chalani, lebo je
to aj sranda. A popri tom zažijem
niečo nové a posilním sa na tele
aj na duchu.

Kolko máš rokov?

Jedenásť.

**Čo by si odkázal chlapcom v
tvojom veku? Oplatí sa venovať
bicyklovaniu a popritom to spá-
jať aj s duchovnými zážitkami?**

Určite im to odporúčam. Budete
lepšími a posilní vás to na tele
aj na duchu. Zažijete niečo nové,
budete mať plno zážitkov, na
ktoré len tak ľahko nezabudnete
a budete šťastnejší, keď pridete
domov.

Ďakujem pekne za rozhovor.

pripravili: M. Magda a M. Gondová

Doktori varujú pred rizikami, ktoré hrozia deťom od elektroniky

Vplyvná pediatrická skupina varuje lekárov a rodičov pred vážnymi rizikami neobmedzeného používania médií cez smartfóny, telefóny, notebooky, tablety až po televízory, ktoré dávajú deťom a mládeži.

„Teraz sú jasné dôkazy, že médiá môžu a aj významne prispievajú k mnohým rizikám a zdravotným problémom a že deti a mládež, ktoré sa z nich učia, môžu byť negatívne ovplyvnené,“ vyjadrila sa American Academy of Pediatrics vo svojom prepracovanom metodickom vyhlásení na tému „Deti, dospievajúci a médiá“, ktoré bolo vydané v pondelok.

Riziká a problémy spojené s používaním médií u detí a dospievajúcich sú spojené s násilím, sexom, užívaním drog, videoklipmi a obezitou. Pediatri sa znepokojili, keď nedávna štúdia ukázala, že v priemere 8 až 10 ročné dieťa strávi takmer 8 hodín denne s celým radom rôznych médií, zatiaľ čo priemerný adolescent trávi s nimi viac ako 11 hodín denne. Zistilo sa, že okrem spánku je používanie médií, najmä prostredníctvom sociálnych sietí ako je Facebook, najčastejšou aktivitou mladých i detí a prekonallo i množstvo času stráveného v škole.

Pediatier Dr. Victor Strasburger, hlavný autor novej metódy, povedal, že rodičia nemajú „potuchy“ o tom, koľko času ich deti trávia používaním médií a o tom, aký druh obsahu ich deti sledujú. „Zaručím vám, že ak máte 14-ročného chlapca a má pripojenie na internet vo

svojej izbe, pozerá pornografiu,“ povedal Strasburger pre Associated Press. Pediatri vo svojej správe uvádzajú, že dve tretiny detí a dospievajúcich hlási, že ich rodičia nemajú „žiadne pravidlá“, čo sa týka času stráveného s médiami.

„Zdravý prístup k používaniu médií deťmi by mal nielen minimalizovať potenciálne zdravotné riziká, ale aj podporovať vhodné a pozitívne používanie médií - inými slovami, mal by podporovať zdravú „mediálnu diétu“, povedala v tlačovej správe Marjorie Hogan, MD, spoluautorka novej metodiky. „Rodičia, učitelia a pediatri by sa mali podieľať na mediálnej výchove, čo znamená, že by mali učiť deti a dospievajúcich ako robiť dobré rozhodnutia v oblasti používania médií,“ povedala. Hoci pediatri tvrdia, že niektoré médiá majú „prosociálne použitie“, ktoré pozitívne vplyva na deti, sú tiež „znepokojení dôkazmi“ poukazujúcimi na to, že u väčšiny detí a dospievajúcich negatíva prevažujú nad pozitívami.

Academy of Pediatrics žiada svojich členov, aby rodičom počas zdravotnej prehliadky ich detí položili dve otázky: „Koľko voľného času denne strávi vaše dieťa či adolescent pri obrazovke?“ „Máte v detskej izbe televíziu alebo zariadenie pripojené na internet?“ Povzbudzujú tiež rodičov, aby svojim deťom vytvorili efektívnu „mediálnu diétu“ a „vytvorili si domáci rodinný plán pre používanie médií“. Rodičia by mali obmedziť „celkový čas obrazovkovej zábavy“ svojich detí na menej ako 2 hodiny denne.

„Budte činnými rodičmi tým, že vytvoríte rodinný domáci plán pri používaní všetkých médií. Ako sú-

časť plánu presadte čas na jedlo a hodinu večierky na spanie bez multimediálnych zariadení, vrátane mobilných telefónov. Vytvorte rozumné, ale pevné pravidlá týkajúce sa mobilných telefónov, posielania SMS správ, internetu a používania sociálnych médií.“

„Zabráňte, aby bol televízor a elektronické zariadenia s pripojením na internet v detskej izbe,“ odporúčajú pediatri rodičom. Rodičov detí mladších ako dva roky povzbudzujú k tomu, aby „vystavovanie sa obrazovkovým médiám“ vynechali úplne. Pediatri tiež vyzývajú zábavný priemysel, aby sa točili filmy „bez dymu, bez fajčiarskych postáv alebo umiestňovania výrobkov.“

Skupina nevyčítala filmovému priemyslu jeho často promiskuitné a bezcharakterné zobrazenie vecí týkajúcich sa sexuality.

zdroj: LifeSiteNews

NÁZORY a SVEDECTVÁ

"Myslel som si, že ma Panna Mária zabije..."

(svedectvo herca Jima Caviezeľa z Festivalu mladých)

Nedávno som bol v Ríme. Natáčal som film, ktorého režisérom je Mel Gibson. Mal som šťastie, že som mohol hrať Ježiša Krista. Bol to pre mňa najťažší film, aký som doteraz natáčal. Keď sme teda boli v Ríme, dostali sme pozvanie stretnúť sa so Svätým Otcom. Vždy som mal veľkú túžbu stretnúť sa s ním. Vošiel som do miestnosti a klakol som si. Svätý Otec so mnou hovoril o mojej hereckej úlohe Ježiša Krista. Poviem vám príbeh zo svojho života. Bol február 1997. Prekrásny deň v Los Angeles. Oči ma štípali od smogu a pre hluk na diaľnici nebolo počuť spev vtákov. Bol to čas, kedy som bol na rozhraní svojej kariéry. Chcel som hrať vo filme Tenká červená čiara. Stále mi opakovali: „Ešte jedno stretnutie...“ Po čase som už stratil nádej. Čítil som sa porazený. Vedel som, že chcem úlohu, po akej túžil každý veľký herec v Hollywoode. Ale ja som vtedy nebol nijakým veľkým hercom. Každý rok prichádza do Hollywoodu štyridsaťtisíc ľudí, aby skúsili svoje šťastie. Úspech má z nich menej ako sto. Mnohé známe hviezdy sa snažili získať úlohu v tomto filme. Keď som išiel na stretnutie s režisérom filmu, nemohol som nájsť jeho dom. Bol schovaný za množstvom zaparkovaných Rolls Roycov v Beverly Hills. Vôbec som si neveril. Rozhodol som sa, že ak sa mi nepodarí získať úlohu, vzdám sa. Manželke som povedal,

že potom pôjdeme domov. Nechcel som prežiť život ako herec, ktorý o úlohe len sníva.

Stretnutie bolo dohodnuté na šiestu, no ja som o šiestej ešte stále sedel v aute pred režisérovým domom. Počas nasledujúcich desiatich minút sa v mojom srdci naveky zmenil môj život. Čítil som, že si tú úlohu nezaslúžim. Bol som chlapec z Washingtonu a pôvodne sa som chcel stať hádzanárom. Čo som tam vlastne hľadal?! Stále viac som cítil, že môj život nemá zmysel.

Počas celého tohto obdobia som nikdy neprestal chodiť na sv. omšu. Prechádzal som rôznymi emóciami. Rutina hriechu spôsobila, že som sa cítil prázdny a nedôstojný. Bol som slepý a nevidel som, v čom je problém. Takýto emocionálne zničený som sedel pre domom režiséra. Bolo už šesť hodín a ja som sa modlil štvrté tajomstvo slávnostného ruženca.

Šesť mesiacov predtým mi môj manažér, katolík, povedal, že sa musím každý deň začať modliť ruženec. Poslúchol som jeho radu. Požičal som si od manželky babkin ruženec. Bola to stará a veľmi cenná vec v našej rodine. Prechádzal som prstami po ruženci. Modlil som sa tak, že som sa nepremodlieval tajomstvá, vôbec som nad nimi nerozmýšľal. V tej chvíli som už päť minút meškal na toto veľké stretnutie s najnamyslenejším reži-

sérom v celom Hollywoode. Nebol som ešte s ružencom na konci, tak som sa rozhodol, že sa poponáhľam. Zrýchľoval som tempo modlitby – Zdravas' Mária... Keď som skončil, bolo už desať minút po určenom čase stretnutia. Vyskočil som z auta a rozbehol som sa smerom k režisérovmu domu. Zbadal som, že v rukách držím ruženec. Vydal som sa teda späť k autu – chcel som ruženec odložiť. Otvoril som dvere a chcel som ho tam hodiť. Vnútri v hrudi som však pocítil akýsi zvláštny pocit. Asi by som si ten ruženec mal zobrať so sebou. Nebolo to prvýkrát. Bol to pocit milosrdenstva, ktorý upokojuje. Ale niekedy až po čase pochopíme, čo sa vlastne deje. Prvýkrát som takýto pocit zažil, keď som mal devätnásť rokov a sedel som v kine. Vo svojom rodnom meste, vo Washingtone. Film skončil a vonku bola tma. Sedel som na poslednom sedadle v spoločenstve len s mojou loptou. Mal som v hrudi zvláštny pocit. Začal som uvažovať, že ma Boh preto stvoril, aby som sa stal hercom. To chce Boh odo mňa? Išiel som vpred bez uvažovania. Nevedel som nič o herectve. Nemal som vlastného manažéra ani agenta, ale mal som v sebe vieru a dôveru.

Rozhodol som sa teda vziať si ruženec so sebou a vybral som sa k domu režiséra. Otvorila mi slúžka. Mala zázračnú medailu a spýtal som sa jej, či je katolíčka. Ukázala mi dom. Bola to nádherná španielska hacienda. Keď som obdivovali strop a strechu, zacítil som v hrudi zas ten zvláštny pocit. Bol ešte silnejší ako predtým. Bez rozmýšľania som si z vrečka vybral ruženec. Prerušil som slúžkine rozprávanie a podal som jej

snímka: Emília Uličná

ho. „Toto je pre vás.“ Bola prekvapená. „Prečo mi ho dávaš?“, povedala a z očí jej vyhrkli slzy. Povedal som: „Neviem, pani.“ „Bože môj“, vzdychla a povedala: „Pani, ktorá mi dala túto medailu, dala mi aj ruženec, ktorý dostala od Matky Terezy. Stratila som ho. Dnes ráno som prosila, aby mi Boh poslal druhý. A v tom si prišiel ty.“ Žena bola veľmi uplakaná a ja šokovaný. Ruženec bol medzi nami. Vtedy vošiel do miestnosti režisér a povedal: „Drahá, čo sa stalo? Je všetko v poriadku?“ Pochopil som, že to nie je slúžka, ale jeho manželka.

Keď som sa vrátil domov, povedal som svojej manželke: „Drahá, mám pre teba dobrú a zlú správu. Tá dobrá je to, že som sa dostal do toho filmu. A tá zlá správa je: „Nemám už ruženec tvojej babky.“ „Nevadí, je lepšie, ak sa ti podarí ten film.“ Odvtedy sme mali s režisérom veľmi blízky vzťah. Dal mi prvú hlavnú úlohu v kariére, a to i

napriek tomu, že štúdio to nechcelo. Režisér hral v tom filme môjho otca. Najar v roku 2000 mi ponúkli úlohu grófa vo filme Gróf Monte Christo. Bola to nová adaptácia románu. Hral som hlavnú úlohu a bol som na vrchole toho, čo som chcel predtým dosiahnuť. V tom čase som ale nemal vo svojom vnútri pokoj. Moja manželka Carrie bola vtedy práve v Medžugorí. Mala sa tak, ako nikdy predtým. Ja som natáčal v Írsku. Zavolala mi a povedala, akú silnú skúsenosť zažila tu v Medžugorí. Ako Panna Mária vystupuje do jej života stále viac. „Je to krásne, drahá moja.“ A ona na to: „Ten človek, Ivan Dragičević, jeden z vizionárov, bude mať na budúci týždeň v Írsku stretnutie.“ No ja som neveril, že budem mať nejaký voľný čas. Nebola šanca, aby som sa na toto stretnutie išiel pozrieť a aby som ho i stretol. Mal som veľa natáčania a žiadne voľné dni. Dosť som vtedy schudol. Naháňali sme sa,

ale stále sme meškali. Rozmýšľal som, že nechám ten film.

Bolo štvrtok ráno. Strašne unavený som sa hlásil na natáčanie. Zrazu mi povedali: „Máš voľné popoludnie.“ Predstavte si, predtým som nemal ani jeden deň voľný, ani v nedeľu. Povedali mi, že kolega – herec Richard Harris je chorý a nemôžeme spolu natáčať. Zatelefonoval som manželke a rozhodol som sa, že sa stretnem s tým Ivanom. Vošiel som do kostola a nič som necítil. Bol som prítomný na zjavení. Myslel som si, že som spáchal veľa hriechov, tak prečo by som mal niečo cítiť. Ale bol som unesený vierou ľudí v Írsku. Kľačali na kolenách, na kameni. Cítil som v sebe veľkú vinu. Mal som aj pocit, že to zjavenie môže byť nejaké klamstvo, podvod.

Keď som chodil do siestej triedy, rozprávali nám o zjaveniach. Všetci sme boli šťastní, že sa to deje. Ale prišiel biskup a povedal, že to nie je pravda. My sme mu

verili. Stále som sa pozeral na tohto priemerného Chorváta pred mnou. V jeho očiach bolo niečo, čomu som sa chcel vyhnúť. Začal som rozmýšľať. „Ja som predsa dobrý človek, tak prečo by som mal toho človeka potrebovať?“ On mi niečo odpovedal s chorvátskym akcentom. Obrátil som na svoju ženu: „Čo mi to vlastne povedal?“ A on dodal: „Pýtaj sa.“ „Dobre.“

Položil som mu otázku, či prichádza Panna Mária ako kapitán Kirk alebo ako Superman. Poprosil ma, aby som sa s ním modlil. Kľačal som po jeho ľavej strane a veľmi som sa bál. Myslel som si, že ma Panna Mária zabije. Zdalo sa, akoby sa na niečo pozeral. Aj keď som nechcel veriť, v mojom srdci sa niečo pohlo. Jeho ústa sa hýbali, no nevychádzal z nich žiaden zvuk, ani hlások. Rozmýšľal som, že mu asi Panna Mária číta z perí. Začal som si všimáť svoje ústa. „Tak sa asi dá rozprávať s Pannou Máriou, ak je vôbec tu.“ To, čo som cítil vo svojom srdci, ma vyplašilo. Po zjavení som vstal a povedal mu: „Ivan, povedal si mi, že keby som vedel, ako ma Ježiš a Matka Božia milujú, zomrel by som kvôli tomu. Povieť ti niečo, priateľ môj. Nevieť, koľkokrát som prosil Boha, aby vstúpil do môjho života, ale nič som necítil.“ „Jim, len Boh môže vstúpiť do tvojho srdca. Človek má stále čas pre to, čo miluje. Dôvod, prečo nemá pre Boha čas je, že málo miluje.“

Išiel som natáčať a mal som zvláštny pocit. Akoby mi zomrelo desať najbližších priateľov. Nie ten pocit šoku, keď sa to dozvieš, ale keď pocítiš tú skutočnú stratu. Nemohol som jesť, nemohol som spať. Po natáčaní som išiel domov a úplne som sa zrútil. Zosypal som

sa. Na druhý deň som sa mal učiť narábať s mečom – potreboval som to do filmu. Učiteľ, ktorý ma to mal učiť, sa neukázal. Bol som tomu rád. Išiel som si zacvičovať na bicykli. V tom som zbadal manželke v rukách knihu o Medžugoríí. Kniha sa volala: „Zjavenia Panny Márie“. Vzal som ju do ruky. Bolo tam napísané: „Nikdy nespoznáš šťastie, pokiaľ žiješ v hriechu.“ Bez rozmýšľania som tomu uveril. Môžem vám povedať, že potom som sa prvýkrát modlil zo srdca – modlil som sa srdcom. O niekoľko týždňov neskôr sme odchádzali na Maltu.

Za film, ktorý sme natáčali, som dal slúžiť sv. omše. Skúšal som sa modliť srdcom. Prosil som Pannu Máriu, aby prenikla moju prácu, aby ma použila ako nástroj pre svojho Syna. Ale tak ako vy nikdy som si nebol istý, či sú moje modlitby vypočuté, či prileteli na správne miesto. Potom sa stalo niečo mimoriadne, nezvyčajné. Mali sme natáčať rozhodujúcu scénu v jednom dome na Malte. Bola to chvíľa, keď sa Gróf Monte Christo musí rozhodnúť, či zostane s láskou svojho života, alebo bude pokračovať v pomste. Potom sa pozrie smerom ku stropu. Nebolo tam nič, len biely múr. Pozeral som sa teda do ničoho. Režisér – baptista z Texasu, mi povedal: „Keď sa budete mať pozrieť na strop, dám tam fotku - budeme vás brať dvoma kamerami.“ Potom som išiel do dverí, ktoré boli na konci domu. Vošiel som do miestnosti a bol som šokovaný. Bol tam osvetlený strop a dve kamery. Pozeral som s otvorenými ústami. Na strope bola freska Nanebovzatia Panny Márie. Režisér nevedel nič o Pannu Máriu a Medžugoríi a tom,

čo sa odohrávalo v mojom vnútri. Spýtal som sa ho, či má vôbec predstavu, čo to je. Povedal: „Áno“ a vyšiel z miestnosti. Chcel som ešte niečo dodať, ale bál som sa, že to vystrihne z filmu. Zostal som radšej so zatvorenými ústami. Pre mňa to bolo znamenie, že Panna Mária je so mnou. Po všetkom tom, čo som prežil, som pochopil, že tam bola celý čas a viedla ma za ruku k svojmu Synovi i mojím povolaním. A ak ste videli tento film (Gróf Monte Christo), viete, že tá scéna vo filme zostala. Som hrdý na to, že som bol aspoň krátky čas s Máriou.

Potom som neočakávane dostal pozvanie. Nevolal ma môj agent. Ani manažér. V tom čase som Mella Gibsona nepoznal a nevedel o jeho zámeroch. Mella Gibson chcel, aby som ja hral Ježiša Krista. Hľadal muža vo veku 33 rokov a ktorý má iniciály ako Ježiš. Súhlas na tento film sme dostali práve na sviatok Nanebovzatia Panny Márie. Prvú verziu som skončili na sviatok Fatimskej Panny Márie. Panna Mária urobila tento film pre svojho Syna. Všetkých nás viedla nás počas natáčania. Každý deň sme mali sv. omšu. Každý deň som chodil na spoveď. Kňaz mi povedal: „Vraciaš sa, stále sa vraciaš.“ Odpovedal som mu, že preto, lebo je hriechom mojej cesty, že dostatočne nemilujem. Dnes mnohí kritizujú tento film. Sú ale kritici, ktorí ho v Amerike videli a hovoria, že je to najväčší film, aký bol v Amerike natočený.

A čo ma privádza k vám? Prečo som tu? Aby som vás pozval k zbrani. Musíte byť ľudia, ktorí sú vedení svojou vierou. Chcem, aby ste mali odvahu vstúpiť do pohaniského sveta. Bez hanby vyznať

svoju vieru pred celou verejnosťou. Boh nevolá len mňa, Jimma, ale nás všetkých, aby sme robili veľké veci. Ako často mu neodpovedáme. Myslíme si, že je to mentálna chyba. Toto je ale čas pre našu generáciu, aby prijala pozvanie. Pozvanie Boha, ktorý nás povzbudzuje, aby sme mu úplne odovzdali. Najprv však musíme byť zodpovední, musíme sa modliť, postiť, ísť na sv. spoveď, modliť sa ruženec..., stále chodiť na sv. omšu. Žijeme v kultúre zomierajúcich. Ľudia sa poddávajú svojim túžbam, sú zamotaní v hriechu. A tam v tichu našich sŕdc nás volá Žena k svojmu Synovi. On je tu pre nás. Vo Sviatosti, vo Svätom písme. Ako často ho ignorujeme. Sv. Maximilián Kolbe povedal: „Bezohľadnosť je najväčším hriechom dvadsiateho storočia.“ Drahí moji priatelia, platí to aj pre dvadsiate prvé storočie. Musíme vyriešiť nepokoj, odstrániť toleranciu zla. Len viera a vernosť Cirkvi nás môžu zachrániť a spasiť. Vyžaduje to však mužov a ženy bojovníkov, ktorí sú pripravení, aby riskovali svoje dobré meno, svoje životy, aby to všetko chceli obetovať. Aby sa postavili za pravdu. Tak ako povedal Sv. Otec v Ríme v skupine mladých: „Oddelte sa od tej skorumpovanej generácie. Budte svätí. Použite dary, ktoré vám dal Boh, aby ste jemu slúžili a nie sebe. Môžete dosiahnuť len tie vrcholy, ktoré on určil pre vás. Ale len vtedy, ak sa poddáte jeho vôli.“ Panna Mária povedala jednému z mystikov: „Ak skutočne budeš nasledovať môjho Syna, Standle, budem ťa sprevádzať celý život v mojej krajine, i v celom svete.“ A Sv. Otec na tému Baltimoru v roku 1995 povedal: „Demokracia nemôže byť zacho-

snímka: Emília Uličná

vaná bez morálnych istôt v ľudskej osobe a ľudskom spoločenstve.“ Hlavná otázka pre demokratické spoločenstvo je: „Ako žiť spoločne?“ Či hľadáme odpoveď na túto otázku? Či môžeme spoločenstvu vyčleniť morálne pravdy a morálne myšlienky? Každá generácia musí vedieť, že sloboda existuje. To však neznamená, že si môžeš robiť, čo chceš. Ale znamená to, že máš právo robiť to, čo chceš. To je sloboda, ktorú prajem vám všetkým. Je to oslobodenie sa od hriechu, od vlastnej slabosti, od otroctva. Je to sloboda, pre ktorú zomierame.“ Pripomína mi to slová, ktoré povedal Mel Gibson pri preberaní prvého Oskara za film „Statočné srdce“. Adresovali ich svojim priateľom a ja ich dnes hovorím vám: „Vidím pred sebou

celé vojsko súčasných, krajanov. To ste vy aj ja! Ak oni žijú v tyranstve, tak ste prišli preto, aby ste bojovali ako slobodní ľudia. A vy ste slobodní ľudia! Či by ste bez slobody bojovali? Bojuj a potom môžeš zomrieť. Utekaj a potom budeš žiť. Ale prečo: Každý človek zomiera, ale nie každý žije pravdu. Vy všetci musíte bojovať za tú autentickú slobodu a musíte ju aj žiť. Spolu s Pannou Máriou, ktorá je vašim štítom, s Ježišom, ktorý je vašim mečom. V boji za Boha sa pridajte k sv. Michalovi a ku všetkým anjelom. Vyženie Lucifera z tohto sveta. Naspäť do pekla! Tam patrí! Nech vás miluje Boh a jeho drahá Matka! Nech osvecujú celú vašu cestu životom. Nech vás Boh žehná!“

Medžugorie, 4. 8. 2008

Sýty hladnému neverí

Stredovek bol známy rytierstvom, lebo každý rytier bol hrdinom. Vyznamenával sa veľkodušnosťou, statočnosťou a pomocou. Ochraňovať slabých bolo rytierskou povinnosťou. Lenže boli aj iní rytieri. Tí si nelámali hlavu, ako pomáhať biednym. Celá ich snaha bola zameraná na vlastný prospech, teda vykorisťovanie. Volali ich lúpežní rytieri.

Lúpežní rytieri dodnes nevymreli. Sú mnohí takí, ktorí namiesto, aby bránili slabších a im pomáhali, zneužívajú svoje postavenie a moc na vlastné obohacovanie, nehladiac na to, že každý človek je stvorený na obraz Boží a má právo na slušný život.

Mať široké lakte, pretlačiť sa dopredu, zbohatnúť, mať vplyv, uplatniť sa. Čarovné slová, ktoré ovládajú milióny srdc ľudí. Preto je treba napnúť všetky svoje sily, aby sa z človeka stalo čosi nevšedné, aby niečo v živote dokázal. Lenže sláva, bohatstvo a moc nemajú byť jediným cieľom pre človeka. Pominuteľné pozemské majetky nie sú hodné toho, aby sa o ne starala ľudská nesmrteľná duša.

Istý boháč venoval mnoho miliónov pre chudobných na ich živobytie. Zvedavci chceli vedieť, prečo sa zbavuje peňazí. „Dospel som k názoru, že môžem byť šťastný, keď budem rozsievat šťastie dookola a rozveseľovať tváre tisícov chudobných ľudí. Keď opustím tento svet, nech sú ľudia mojím pričinením šťastnejší a veselší, ako boli pri mojom príchode na svet.“

Počúvaj, Izrael! Hľa ja prichádzam, aby som vám osvietil slová

svetla, ktoré vaša zatemnená duša už nevie vidieť a pochopiť. Počúvajte! Veľa plaču je na zemi Božieho ľudu. A plačú starci, ktorí pamätajú starú slávu, plačú dospelí, ktorí sú ujarmení, plačú deti, ktoré neuvidia príchod budúcej slávy. Lenže sláva zeme nie je ničím v porovnaní so slávou, ktorú nemôže odňať nijaký utláčateľ, iba ak mamona a zlá vôľa.

Máme nové chrámy, ktoré postavili naši dedovia, otcovia. Nestačí mať chrám a chodiť sa doň modliť k Bohu. Prvý chrám je v srdci každého človeka a v ňom sa má konať posväcujúca modlitba. Ak sa nenapraví srdce, tak nemôže byť modlitba svätá. Treba vytréňovať telo, aby sa napravili zvyky, city, norma spravodlivosti voči chudobným, voči blíznym, voči Bohu.

Sýty hladnému neverí! Bohatí tvrdého srdca dávajú na chrám štedré dary, ale nevedia povedať chudobnému: „Počúvaj priateľ môj, tu máš chlieb a peniaze. Prijmi ich. Dávam ti ich zo srdca. Nech ťa neponíži pomoc tak, ako ani mňa nech nepremôže pýcha, keď pomoc poskytujem.“

Prorok Micheáš pranieje a zavrhuje sociálne krivdy, ktoré vládnuce kruhy bezohľadne páchali na biednom ľude, odsudzujú korupciu zakorenenu vo všetkých spoločenských sférach a kult cudzích božstiev. Hrozí prísny trestom, ktorým Pán očistí a vykúpi svoj ľud a sľubuje, že mesiášske knieža Betlehema mu prinesie pokoj a spásu.

Demokracia doslovne znamená vláda ľudu. Za demokraciu považujeme vyššiu dosiahnutú

kultúrnosť, ku ktorej ako ku konečnému cieľu je kultúrny vývoj nasmerovaný. Taká demokracia, ako ju chápeme tu u nás, je demokraciou vo vývoji. V opravdivej demokracii nie je možné, aby malá vládnuca skupina vydávala rozkazy, ktoré by muselo obyvateľstvo bezpodmienečne dodržiavať bez akéhokoľvek premýšľania a úsudku. Takáto demokracia je demokraciou duchovného otroctva.

Často šomreme, ak sa nám niečo nevydarí. Sťažujeme sa Bohu: „Prečo ma, môj Pane, nevypočuješ? Veľmi potrebujem od teba pomoc, lebo nevládzem už ďalej žiť, ale ani platiť poplatky, ktoré ma ubíjajú a znehodnocujú môj príjem. Nezostáva mi už na chleba a živobytie mojich detí, na iné potreby, ktoré potrebujeme už ani nehovoriac.“ Mnohí zamestnávateľia sa tvária, že vyžiť z minima je bezproblémové. Žiaľ, za prácu sa dnes platí menej než za povaľáčstvo.

Smotánka sa predvádza, zatiaľ čo robotník živorí. Vytvorili si spolky bohatých, kde môžu predvádzať svoju úroveň, telo, či šat. Jedz a pi duša moja, čo len hrdlo ráči, neuvedomujúc si podobenstvo o boháčovi a Lazárovi.

V mnohých prípadoch na svoju nepravosť a pýchu dopláca aj nejeden zhýralý boháč (Pereš). Prišli o všetko svojou pýchou tak ako Satan. V ušiach znie jedno z vystúpení v televízii, kde vo svojich vyjadreniach odsudzujú vieru: „Načo sú nám kňazi, kostoly, komu ich treba?“ Svojou pýchou prišli o bohatstvo tu na zemi. Oveľa väčšou pohromou by bola strata večnosti.

Bohatí neokrádajte, štátnici

nerozkrádajte, chudobní nezávidíte. Všetci máme dušu od jedného Boha. Všetci sme boli stvorení k rovnakému cieľu, k spásu duše, nie tela. Chamtivosť človeka nemá hraníc, no má počiatky v hriechu Adama a Evy. Človek človeku odoberie neprávom dom podvodom a chamtivosťou Kainovou. Tak sa často stretávame s nepravosťou (šmejdov), ktorí obrali starých ľudí, lebo im podpísali ani nevedeli čo, no prišli o celý majetok vrátane obydli. Smutný pohľad na ulicu, kde je vystavovaný starý človek zo svojho bytu so všetkým, čo vo svojom príbytku mal len preto, že otec dal synovi prepísať byt, o ktorý on následne exekúciou prišiel.

Je medzi nami množstvo takých, čo neorú, nesejú a samo sa im rodí. Vytrčajú ruku. Pozrite, ako my žijeme. Ale prečo tak žijú, to akoby tých hore nezaujímalo. Majú ošarpané chatrče, na ktorých je zavesených niekoľko satelitov. Vlastnia drahé autá, nevedno odkiaľ na ne majú peniaze. Odkiaľ majú vodičáky, nechcem sa zmieňovať. Nepoznajú dopravné značky, nie to ešte dopravné predpisy a žijú iba zo sociálnych dávok. „Modli sa a pracuj!“ „Kto nechce pracovať, nech ani nej!“ Výstižné výroky na dnešnú dobu.

Lož sa stáva pravdou a pravda tu nemá miesto. Žiaľ, slová, ktoré akoby nikoho netrápili. Beda národom, ktoré majú nespravodlivých sudcov. O Slovensku to platí na sto percent. Kristove slová rezonujú v ušiach ako zvon. Nepokoje, katastrofy, vojny, prírodné živly. Na to všetko nás upozorňuje aj Písmo sväté. Táto doba už je tu, ako nás napomína medjugorská Matka. "Milujte sa navzájom

a odpúšťajte si" - pravidlo lásky. "Verte v Božiu spravodlivosť."

V jednom rozhovore v práci za čias socializmu kolega, ktorý stratil vieru, zdedenú po rodičoch, povedal. „Ja v Boha neverím a keby aj existoval, mňa sa to týkať nebude, lebo som ateista.“ Prinajmenšom čudné ospravedlnenie. To sa však bude týkať každého, len aký bude výsledok, to vie len sám Boh. Či zomrel pripravený, neviem: Nech mu je Boh milostivý.

Človek si sám zatvára nebo svojimi skutkami, ktoré nám Spasiteľ otvoril. Chodíme k sviatostiam a predsa páchame tie isté hriechy, ktoré sa nám stavajú stereotypom. Desať Božích prikázaní: Lahko sa modlí, lenže ťažko sa plní. A pritom stačí tak málo - milovať a odpúšťať. Prvé a najdôležitejšie Božie prikázanie, od ktorého väčšieho niet. To nechápali ani židia, ktorých sa Božia prítomnosť priamo dotýkala. Človek so zatvrdnutým srdcom to nepochopí, alebo nechce pochopiť. Uznáva iba svoju pravdu, nech je akákoľvek.

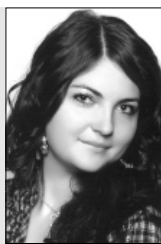
Boh je láska. „Ja som tu preto, aby som dával všetkým svetlo Božej lásky. Ja som s vami až do skončenia sveta.“ Toto je Kristove prisľúbenie, ktoré nám dal. Toto je Otcovo slovo, ktoré sa stáva pokrmom. Je nám ponúkaná nová sláva, večná, do ktorej vojdú tí, ktorých srdcia budú pravdivo skúmať Boží zákon. Nie je nič väčšie než láska, hovorí Kristus. Božia láska znamená pomoc pre každého. Božia láska znamená pomoc proti pokušeniu. Božie požehnanie nech je na tom, kto k nemu obráti svoje srdce, plné dobrotivej lásky.

„V núdzi poznáš priateľa.“ Či naša dôvera naozaj Bohu patrí, sa vždy ukáže v skúške. Preto môžeme jednoducho povedať, že človeku chýba Ježiš, chýba láska k blížnemu, ľudskosť. Človek by mal byť k človeku človekom a nie sebcom, lebo sa nám to určite prejaví na Božej láske k nám, ak hlbšie bude naše rozlišovanie dobra od zla.

Húževnatý zápas zväzda moderný človek na tejto zemi. Zaiste sleduje šlachetný cieľ, ak sa snaží vo svojom konaní o dôstojnú a vznešenú ľudskosť. Nuž chudobných a bohatých budeme mať vždy medzi sebou, ale aj bolesťou zranených na tele i na duši, s tým treba jednoducho počítať. Je nerozumné myslieť si, že bolesť ostáva v človeku len vďaka jeho nevzdelanosti. Potom by sme aj verili, že niektorí ľudia žijú už bez hriechu. Takéto myslenie je skôr svojou podstatou pýchou a tak sa bude vliecť životom nie ku cti Božej, ale k rúcaniu sa všetkých mravných hodnôt. A v takomto chaose sa môže ľahko stať, že stratíme vo svojom svedomí pochopenie a vedomie hriechu.

Množstvo informácií v živote nás oberá o telesnú zriadenosť a sebadisciplínu, múdrosť a zmysel pre hierarchiu hodnôt. Lahko môžeme prepadnúť zmätku až natoľko, že nebudeme vedieť, čo hľadáme a tak nasleduje krach osobnosti. V mnohých prípadoch je takýto osud tých, čo chcú v záplave nezriadenej chtivosti ukojiť všetky svoje chůtky. Najdôležitejšie v ľudskom živote preto nie je bohatstvo, ale hľadať Božiu vôľu a pomáhať tým, ktorí pomoc potrebujú.

Ján Jenča

Lenka Novotná

Putovali sme s radosťou

V živote nejde nikdy nič len jedným smerom. Zákruty, odbočky, aj slepé uličky sú prirodzenými javmi, ktoré zabráňujú veciam ísť hladko, len tak, bez prekážok. No keby nebolo tých malých aj veľkých polien, na ktorých musíme občas balansovať, nemali by sme po ich zdolaní ten úžasný pocit víťazstva.

Aj my sme sa 10. mája vybrali na dlhú cestu do poľského Krakova. Nešli sme tam však pre nič za nič, naša cesta mala jasne vytýčený cieľ – sanktuárium Božieho milosrdenstva, ktoré sme sa chystali navštíviť už po jubilejné desiaty raz. Skorý odchod autobusu ani chladné počasie však pútnikom vôbec neprekážali. Z víťaza odišli rovno dva autobusy, čo je dôkazom, že Krakov k sebe silou Božieho milosrdenstva priťahuje stále viac ľudí. Niektorí šli už po niekoľký raz, pre ďalších bola púť do Krakova premiérou.

Dopoludňajší program nám trochu komplikoval dážď a nepríjemný studený vietor a preto mnoho ľudí radšej zostalo v teple a v neuveriteľne silnej atmosfére baziliky Božieho milosrdenstva. Mysleli sme si, že sa hlavná svätá omša pre počasie nebude konať vonku, ale naše obavy boli úplne zbytočné. Nič zlé predsa netrvá večne. Krátko pred hlavnou svätou omšou sa vyčasil a deň nám spríjemnili teplé slnečné lúče. Bol to pre nás malý zázrak, pretože počas modlitby ruženca k Sedembolestnej bolo na oblohe zreteľne vidieť, ako sa slnečné lúče predierajú pomedzi husté chuchvalce mrakov. Všetci sme vedeli, že toto počasie nám vyprosil svätý Ján Pavol II., aby nám bolo príjemne a aby sme z tohto dňa načerpali radosť, pokoj

a silu do ďalších dní.

Hlavným celebrantom bol spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka, ktorý vo svojej homílii opäť vyzdvihol rodinu ako základnú bunku spoločnosti. Zdôraznil, že je potrebné, aby deti vyrastali v úplných a usporiadaných rodinách, pretože to má vplyv nielen na ich vývoj, ale najmä na ich budúcnosť. Taktiež opäť vyzval ľudí k tomu, aby si vážili život a aby si uvedomovali jeho hodnotu. Je potrebné takto neustále apelovať na spoločnosť, pretože mnoho ľudí sa k tejto problematike stavia ľahkovážne a je naozaj poľutovaniahodné, že sú to práve ľudia, ktorí majú možnosť s tým niečo urobiť.

Motto tohtoročnej púte znelo: „Na príhovor našej Sedembolestnej Matky putujme k milosrdenstvu v radosť a svätosti.“ Radosť nás sprevádzala počas celého dňa, pretože sme sa neradovali len z krásneho počasia. Hlavným dôvodom na radosť bola oslava svätorečenia milovaného Svätého Otca, pápeža Jána Pavla II., ktorý mal Slovensko hlboko zakorenené vo svojom srdci. Po slávnostnej svätej omši, ktorá bola spojená s adoráciou, sme si urobili prestávku na obed. Počas tejto prestávky sme mali možnosť počúvať myšlienky svätého Jána Pavla II., ktoré povedal počas svojich troch návštev na Slovensku.

Slnečné popoludnie nám okrem toho spríjemnil aj výborný koncert mladej speváčky Simony Martausovej, víťazky súťaže Gospel Talent 2009, ktorá nám svojím hlasom a piesňami ukázala, že hudobné umenie nie je len potešením pre uši, ale aj pre dušu.

O pätnástej hodine sme sa spoločne pomodlili korunku k Božiemu Milosrdenstvu, po ktorej nasledovalo požehnanie devocionálí a záverečné požehnanie, s ktorým sme prišli domov, k svojim blízkym.

Bola to dlhá cesta. Ale ako je aj vek len číslom, aj kilometre, ktoré sme prešli, boli pre nás len zanedbateľným množstvom. Cítili sme sa ľahší, silnejší a spokojnejší a to, čo sme si domov priniesli, bolo presvedčenie, že sa do Krakova o rok vrátíme opäť s novými starosťami, problémami, poďakovaniami aj prosbami, aby sme sa ich vložili do náručia Božieho milosrdenstva. Poznáte to, ak vás niečo napíňa, stále sa k tomu radi vraciate.

Desiata rozhlasová púť Rádía Lumen bola opäť zážitkom, ktorý vo vás ako malý plamienok horí po celý rok. A vy si ho chránite a opatrujete, aby vo vašom srdci rozpaľoval lásku a radosť, ktorú môžete rozdávať ľuďom okolo vás.

*Za všetkých pútnikov
Lenka Novotná*

snímky: Martin Magda

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímajú naše rady.

Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

Ako predchádzať riziku u mládeže

Na túto otázku by sa dalo ľahko odpovedať tak, že stačí zaviesť preventívne opatrenia – zvýšiť informovanosť o rizikách; učiť ako sa dajú zaujímať pozitívne postoje; cvičiť sa v otvorenosti. Ale problém nie je taký jednoduchý, ako sa zdá.

Uvediem citát z jednej úvahy, nad ktorou sa treba zamyslieť: „Často sa stáva, že je zanedbaný kľúčový aspekt problému – ak je riziko na strane subjektu, ktorý ma v rukách rozhodovanie a ten nie je schopný predvídať dôsledky svojich rozhodnutí, možnosť vrátiť situáciu je len veľmi malá. Riskantnosť sa javí ako nevyhnutná vlastnosť modernej spoločnosti... Ten, kto sa rozhoduje, môže vnímať riziko len vtedy, ak vie rozlišovať medzi pozitívnymi a negatívnymi dôsledkami, medzi výhodami a nevýhodami, medzi vkladmi a ziskami a navyše, medzi pravdepodobnosťou alebo nepravdepodobnosťou ich prejavov.“

Ešte opatrnejší musíme byť, ak sa stretáme s niektorými rizikovými postojmi, aké zaujímajú osoby (zväčša mladí ľudia), ktorí nemajú nič spoločné s tradičnými stereotyp-

mi, úchyľky alebo kriminality, ale naopak sú to osoby, ktoré vedú „normálny“ život po celý týždeň, zväčša riadne navštevujú školu alebo sú riadne zamestnaní.

Tzv. „kultúra vybočenia“ často nepredstavuje nič iné ako najobyčajnejšiu skratku k uspokojeniu potreby – vybočiť z každodennej rutiny.

Diskotéka sa tak zmení z miesta na trávenie času a zábavy na „priestor, ktorý sa vymyká kontrole“, akýsi druh oslobodeného územia, v ktorom rodinné, školské, či pracovné záväzky nielenže majú malý význam, ale v mnohých prípadoch sa zámerne minimalizujú. Obmedzenie možností navštevovať diskotéky (napr. skrátením ich otváracích hodín) nemôže priniesť nijaký výsledok z hľadiska odstránenia alebo redukcie riskantných postojov, ktoré sa tam sústreďujú. Ak sa totiž nezmení potreba, ktorá zapríčinila deformované spôsoby využitia diskoték, zákaz vyvolá skôr hľadanie a vytváranie nových, pravdepodobne menej viditeľných a menej kontrolovateľných miest, kde túto potrebu môžu uspokojiť.

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

Chcem týmto naznačiť, že prevencia nie je radom akcií a opatrení, ale je plodom zmeny mentality, teda prácou na postojoch a významoch, ktoré vytvárame našim životom. Netreba predchádzať riskantnému správaniu, ale tomu, aby sa takéto správanie stalo významným pre život dieťaťa a dalo zmysel, aj keď prekrúteným a nesprávnym spôsobom, jeho hlboké túžbe, ktorej význam pre svoj život len s námahou rozpoznáva. Lebo s každou túžbou sa spája úzkosť.

Predchádzať – starať sa dopredu, ale netrápiť sa pre veci, ktoré by sa mohli stať. Znamená to len nájsť si čas a starať sa o vzťahy. Predchádzať - vytvoriť pre človeka takú situáciu, aby mohol pochopiť svoj život a vedel, že ho má na to, aby ho prežíval v šťastí a čo najlepšie.

Na stretnutie s arcibiskupom Boberom prišli do Prešova stovky mladých

V prešovskej športovej hale sa v sobotu 26. apríla 2014 stretla mládež košickej arcidiecézy so svojím arcibiskupom Mons. Bernardom Boberom. Mottom tohtoročného arcidiecézneho stretnutia bola myšlienka „Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo“, ktorú vybral pre tento rok Svätý Otec František.

Športová hala sa už od skorého rána zaplnila mládežou z rôznych kútov východného Slovenska. Po slávnostnom otvorení stretnutia nasledovali workshopy, predstavenia farností, rozhovorom s arcibiskupom Boberom a slávnostná svätá omša.

„Na toto dnešné stretnutie som sa ja osobne veľmi tešil. Je tu veľmi dobrá nálada a je vidieť, že mladí aktívne žijú svoju vieru. Sú to

zapálení mladí ľudia. Pri stretnutí s toľkými mladými z rôznych farností, ktorí sú plní elánu, radosti, energie aj entuziazmu, nedá sa myslieť vôbec na únavu ani na vek. Verím, že z dnešného stretnutia budú odchádzať s povzbudením. Túžim, aby nielen títo mladí, ktorí sú dnes tu, ale aj tí, ktorí tu neprišli z rôznych príčin, vedeli mať správny vzťah k Bohu a k ľuďom, aby vedeli byť solidárni, obetaví a citliví k ľuďom. Zároveň, aby svojím správaním evanjelizovali, či už pri trpiacich, chorých alebo chudobných,“ hovorí arcibiskup Bober, ktorý sa pri mnohých mladých po ukončení slávnostnej svätej omše zastavil, podal ruku, ale aj porozprával. Niektorí ho poprosili aj o spoločnú fotografiu, ako spomienku na toto arcidiecézne stretnutie s ním.

Stretnutie pripravilo Arcidie-

cézne centrum mládeže a mladí dobrovoľníci. Hlavným organizátorom bol kňaz Marek Roják. Počas slávnostnej homílie sa košický arcibiskup Mons. Bernard Bober poďakoval mládeži za to, že sa aktívne zapája do života v svojich farnostiach a taktiež povzbudil aj svojich najbližších spolupracovníkov, aby sa vo svojich farnostiach, kde pôsobia, čo najviac venovali farskej mládeži. V závere svätej omše mladí dlhým a silným potleskom poďakovali svojmu arcibiskupovi za stretnutie. O pätnásť hodín sa opäť zišli v športovej hale, kde sa pomodlili Novénu k Božiemu milosrdenstvu spojenú s Korunkou Božieho milosrdenstva. Záver stretnutia ukončili adoráciou a požehnaním so Sviatosťou oltárnou.

TK KBS informovala Janka Pavelová

snímka: Nika Urbanová

Ahoj deti!

Po menšej prestávke sa opäť stretávame pri stránke Spektra, ktorú som pripravil len a len pre vás.

Jednou nohou sme už vstúpili do nového mesiaca, ktorý je pre vás určite tým šťastným. Veď je predsa posledným v tomto školskom roku. Počasie sa síce ešte správa tak trochu bláznivo aprílovo, ale vy sa nenechajte zmiasť. Máte pred sebou necelé tri týždne, kedy môžete v škole zabráť, aby vaše vysvedčenie bolo čo najlepšie. V takom prípade budú úžasné celé prázdniny.

Ozaj! Máte už program na leto? Mnohí z vás už určite áno. No a tí, ktorí sa tešíte na letné tábory, držte palce, aby nám znovu vyšiel aj ten farský.

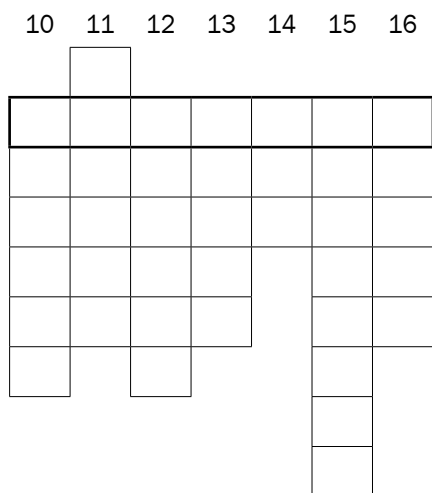
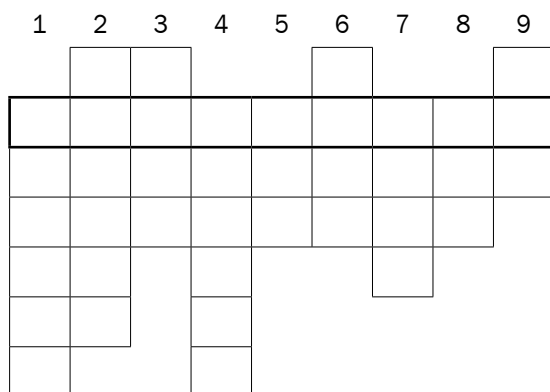
Pripravil som si pre vás aj tajničku na skrátenie nedeľňajšieho popoludnia.

Prajem vám, aby posledný mesiac v škole rýchlo a úspešne ubehol. Snáď sa uvidíme v lete aj naživo v letnom tábore.

Držte sa, kamaráti!

Tomáš Magda ml.

Tajnička

Tajnička v sebe skrýva dokončenie nasledujúcej vety:

Posledný mesiac s batohom.

P _____ sú _ _ r _ _ _ !

1. Tretie najväčšie mesto Slovenska je ...
2. Tradičné poľské cukríky s karamelovou príchuťou sú ...
3. Ábelov brat sa volal ...
4. Bojnice sú typické svojím krásnym ...
5. Slimák so sebou nosí svoju ulitu, teda svoj ...
6. 26. júla meniny oslavuje ...
7. Na šitie sa používa ...
8. Orgán čuchu je ...
9. Mačkovitá šelma, žijúca na Slovensku, sa volá ...
10. Jedným zo siedmich hlavných hriechov je ...
11. Najväčšia púšť sveta, ktorá sa nachádza v Afrike, má názov ...
12. Zajac po anglicky je ...
13. Najznámejšie hodiny v Prahe sú známe ako pražský ...
14. Zvierá symbolizujúce diabla ...
15. Nosia ich ľudia, ktorí majú zhoršený zrak, sú to ...
16. Sedembolestná Panna ...

Čas si môžeš skrátiť aj vyfarbením obrázka.

detскую stranu pripravil: Tomáš Magda ml.

SEDEM BOLESTÍ PANNY MÁRIE

**Pozývame Vás na vystúpenie
detí zo Základnej školy
v Drienovskej Novej Vsi
spolu s cirkevným speváckym
zborom Laudate Dominum.
Vystúpenie sa uskutoční
dňa 29. júna 2014 o 14:00 h
v kostole sv. Barbory v Ovčí
a o 17:00 h vo farskom kostole
sv. Jozefa, robotníka vo Vítaze.**

MIKE 2014

V sobotu 24. mája 2014 sa deväť našich miništrantov zúčastnilo nultého ročníka arcidiecézneho stretnutia miništrantov, ktoré sa konalo vo farnosti Kráľovnej Pokoja v Prešove.

Viac ako 500 miništrantov z Košickej arcidiecézy sa v sobotu 24. mája v kostole Kráľovnej Pokoja v Prešove na sídlisku III stretlo so svojím arcibiskupom Mons. Bernardom Boberom. Nultým ročníkom pod názvom MIKE 2014 sa organizátori snažili pripraviť vhodné podujatie pre tých, ktorí sú v najbližšej službe kňazovi pri oltári. Otec arcibiskup pri svätej omši povzbudil miništrantov k tomu, aby boli služobníkmi pri Pánovom oltári, aby boli vždy k dispozícii tejto službe a slúžili Bohu podľa vzoru sv. Tarzícia, ktorý je patrónom každého miništranta.

Po sv. omši, za príjemného spŕchnutia, položili vo farskej záhrade miništranti otcovi arcibiskupovi niekoľko otázok. Osobitný rozruch vzbudilo žrebovanie tomboly, v ktorej boli hodnotné ceny od našich sponzorov. Chutný guláš pripravil pán Masaryk a jeho tím za spolupráce našich seniorov. Popoludň program gradoval aktivitami, ktoré pripravili dobrovoľníci ACM Prešov a príslušníci mestskej polície mesta Prešov so psom Áronom. Stretnutie vyvrcholilo vyhlásením výsledkov v kategóriách jednotlivci i farnosti a modlitbou korunky Božieho milosrdenstva, ktorý doprevádzal videoklip natočený farníkmi z Fričoviec.

Podľa slov jedného z organizátorov kaplána Matúša Tirpáka považujú toto podujatie za veľmi úspešné nielen počtom zúčastnených, ale aj tým, že sa im podarilo vytvoriť vhodné osobné stretnutie mladých miništrantov s arcibiskupom, ako aj posilniť identitu pravého obrazu miništranta.

Informoval: Matúš Tirpák, kaplán Prešov

snímka: ACM Prešov

Trampoty v manželstve

LXXXIII. Naučme sa robiť vlastné rozhodnutia

Pre manželstvo je kľúčovou zásadou rozoberať problémy spoločne a spoločne o nich aj rozhodovať. Máme a musíme robiť vlastné rozhodnutia ohľadom dovolení, peňazí, zariadení domu, výberu zamestnania, výchovy detí, frekvencie návštev, atď. Je to vždy úloha manželov.

Rodičia často môžu ponúknuť cenné rady vzhľadom na ich skúsenosti a preto je rozumné, aby si ich manželia vypočuli bez zdráhania. Ale najdôležitejšie je, aby mali možnosť slobodne sa rozhodnúť, či ponúknutú radu prijímu alebo nie. Nikdy nesmieme urobiť dôležité rozhodnutie s niektorým z rodičov bez toho, aby sme vec prediskutovali najprv medzi sebou. Ani nesmieme vzbudiť v našom manželovi alebo manželke dojem, že si viac vážime názor niektorého z rodičov ako jeho či jej. To by veľmi podkopalo dôveru nášho partnera a viedlo k napätiu a konfliktom.

Aj v prípade, že rodičia podporujú manželov finančne, manželia musia mať slobodu sami sa rozhodnúť ako túto pomoc použijú. Ak rodičia majú snahu zasahovať do života mladých a keď im aj

kúpia byt – v dôsledku toho je pre manželov ťažké cítiť sa v byte ako vo svojom, pretože majú stále pocit, že sú pod kontrolou z vonka.

Toto zasahovanie do prijímania rozhodnutí sa môže často ešte zhoršiť, keď sa narodí deti. Väčšina párov ma predtým, než sa im narodí vlastné deti, chabé prípadne žiadne skúsenosti so starostlivosťou o ne. Radu rodičov môžu ľahko vnímať ako kritiku alebo zasahovanie, najmä vtedy, ak sa manželia cítia vo svojej novej úlohe neistí. K tomu môže pristúpiť aj rozhodnutie vychovávať deti v niektorých oblastiach inak než sme boli sami vychovávaní.

V mnohých rodinách môžu rodičia dať všetku potrebnú podporu aj slobodu, ktorú mladí potrebujú pre rozvoj rodinného života podľa svojich predstáv. Ale aj tak môžu naraziť na rozdiely v názoroch, ktoré môžu viesť k ťažkostiam.

Ako manželia sa máme a musíme vzájomne podporiť. Keď sa manželia dohodnú na postupe a pevne za ním stoja pri jeho presadzovaní, pokusy o zneužitie a manipulovanie nevyhnutne zlyhajú. Ale každá slabosť, každá trhlina na jednote manželov umožňuje svokrovcom vrázať medzi nich klin. Musíme vytvoriť jednotný front. Bude to znamenať odmietnuť pridať sa k našim rodičom a postaviť sa za man-

žela alebo manželku aj proti kritike, ak to bude potrebné. Dôsledné podporovanie jeden druhého bude mať po určitom čase silný vplyv - nielenže zjednotí manželský pár, ale vyšle aj jasné, no láskavé posolstvo rodičom.

Je potrebné pozorne počúvať svojho manžela alebo manželku, ak nastane nejaký problém. Vnímavé počúvanie je už polovica cesty k vyriešeniu problému. Musíme tiež pochopiť, že náš partner na našich rodičov alebo rodinu neútočí, ale oprávnené sa snaží ochrániť náš manželský vzťah. Tak sa spoločne budeme môcť dohodnúť na ďalšom postupe, prípadne si nechať poradiť zvonka, ak to bude potrebné. Niekedy sú veľmi silné putá medzi matkou a dcérou, ale žena musí zvážiť svoje priority.

Melánia Thawová vysvetľuje, že jej vzťah s matkou je teraz silnejší hoci odlišný. „Materstvo nás rozhodne zblízuje, ale aj mení náš vzťah, pretože je tu posun v zodpovednosti. Mojou zodpovednosťou musí byť teraz môj partner a moje dieťa a nie iba moja mama. Nechcem, aby to vyzeralo, že odsúvam svoju matku nabok, hoci sa to možno tak zdá. Ona už viac nie je tou jedinou dôležitou osobou v mojom živote. Jej úloha sa zmenila... A mama je vynikajúcou starou mamou...!“

Nechajme sa inšpirovať a poučiť múdrosťou skúsenejších a aj vyššie opísaným jednaním citlivej a vzácnjej ženy.

MUDr. Blažej Vaščák

ilustračná snímka: Martin Magda

Ohlášky:

- sobáš 14. júna v Liptovskom Hrádku – **Lubomír Mika**, syn rodičov Fedora a Dagmar rod. Hoďovskej, narodený v Bratislave, bývajúci v Bratislave a **Tatiana Hermanová**, dcéra rodičov Petra a Márie rod. Jenčovej, narodená v Prešove, bývajúca v Ovčí

- sobáš 14. júna vo Vítaze o 15.00 – **Ján Kolačkovský**, syn rodičov Františka a Márie rod. Mačugovej, narodený v Spišskej Novej Vsi, bývajúci v Košiciach a **Lucia Pribulová**, dcéra rodičov Štefana a Bernadety rod. Jenčovej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze

- sobáš 28. júna vo Vítaze o 15.30 – **Peter Šuster**, syn rodičov Pavla a Terézie rod. Galdunovej, narodený v Krompachoch, bývajúci vo Vítaze a **Veronika Mihoková**, dcéra rodičov Petra a Márie rod. Uličnej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze

Stalo sa:

- 1. 5. sme slávili odpustovú slávnosť k sv. Jozefovi, robotníkovi, patrónovi našej farnosti; slávnostným kazateľom bol vdp. Tomáš Čap, farár v Toryse a dekan Lipanského dekanátu
- 4. 5. bola v našej farnosti slávnosť - sviatosť birmovania udelil naším 70 mladým otec arcibiskup Bernard Bober; z Ovčia bolo 17 mladých a 53 z Vítaze

- 10. 5. v sobotu sme sa zúčastnili na 10. rozhlasovej púti rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove

- 25. 5. pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h v Ovčí po prvýkrát prijalo 6 detí Eucharistiu

- 29. 5. slávili sme prikázany sviatok Nanebovstúpenie Pána

- 1. 6. na 7. veľkonočnú nedeľu vo Vítaze pri slávnostnej svätej omši o 10:30 po prvýkrát prijalo 22 detí Eucharistiu

Stane sa:

- 19. 6. slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi (Božie telo), prikázaný sviatok

- 29. 6. prikázaný sviatok sv. Petra a Pavla, apoštolov; v daný deň bude zbierka „Cent sv. Petra“ na apoštolskú činnosť Svätého Otca

- 29. 6. o 14:00 kostole sv. Barbory v Ovčí a o 17:00 vo farskom kostole sv. Jozefa, robotníka vystúpia deti zo ZŠ v Drienovskej Novej Vsi spolu s cirkevným zborom Laudate Dominum; divadielko má názov Sedem bolestí Panny Márie

- 5. 7. cirkevný aj štátny sviatok slovanských vierozvestov sv. Cyrila a Metoda

- 5. 7. požehnanie peších pútnikov na odpust do Levoče ráno o 05:00

- 6. 7 odpustová slávnosť Návšteva Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči

Prehľad bohoslužieb

		Víťaz		Ovčie	
2. 6.	Pondelok				
3. 6.	Utorok	18:00	70: František Franc		
4. 6.	Streda			18:00	† Alojz a Alžbeta Baranovci
5. 6.	Štvrtok	7:00	† Františka Novotná		
6. 6.	Piatok	18:00	† Viktor, Štefan a Anna Gregovci	17:00	† Agnesa, Jozef, Marta a Mikuláš
7. 6.	Sobota	7:00	za ružencové bratstvo	17:00	za ružencové bratstvo
8. 6.	Zoslanie Ducha Svätého	7:30	75: Albert Čech	9:00	za farnosť
		10:30	† Anna a Štefan Stašíkovci a sr. Samuela Gregová		
9. 6.	Svätoduš. pond.	18:00		17:00	† Ján, Mária a Jozef
10. 6.	Utorok	18:00	za ZBP Františky a Alžbety		
11. 6.	Streda			18:00	50: Peter Král
12. 6.	Štvrtok	7:00	za ZBP rodín prístrešia Za jarkom		
13. 6.	Piatok	18:00	za ZBP rodiny Jozefa Petka	17:00	† Štefan a Mária Kráľovci
14. 6.	Sobota	7:00	† Imrich a Mária Novotní		
		15:00	sobáš: J. Kolačkovský - L. Pribulová		
15. 6.	Najsvätejšia Trojica	7:30	† Zuzana a Ladislav	9:00	65: Viktor Jenča a za jeho rodinu
		10:30	za farnosť		
16. 6.	Pondelok				
17. 6.	Utorok	18:00	† Františka Novotná		
18. 6.	Streda			18:00	† Štefan a Margita Baranovci
19. 6.	Božie Telo	7:00	† Mária, Ondrej Novotní a Mária, Ján Iskovci	17:00	za ZBP rodiny Jána Jenču
		18:30	za farnosť		
20. 6.	Piatok	18:00	61: Pavol Majerník a za jeho rodinu	17:00	† Ján a Helena Dubskí
21. 6.	Sobota	7:00	† Kvetoslava Novotná (výročná)		
22. 6.	12. nedeľa cez rok - A	7:30	40: Pavol a Cecília Jenčovci	9:00	† Gejza a Mária Pappovci
		10:30	za farnosť		
23. 6.	Pondelok				
24. 6.	Utorok	18:00	† Vavrinec a Františka		
25. 6.	Streda			18:00	† Štefan a Apolónia Hudákovci
26. 6.	Štvrtok	7:00	za ZBP rodiny Novotnej		
27. 6.	Srdce Ježišovo	8:00	Te Deum	9:00	Te Deum; Ján Novotný (30)
		18:00	za † rodákov padlých v 1. sv. vojne		
28. 6.	Sobota	7:00	za ZBP Marianny, Martiny, Jarmily a Daniely		
		15:30	sobáš: P. Šuster - V. Mihoková		
29. 6.	Sv. Peter a Pavol	7:30	za ZBP rodiny Pavla Biroša	9:00	† Peter a Mária Hermanovci
		10:30	za farnosť		
30. 6.	Pondelok				
1. 7.	Utorok	18:00	† Valent a Mária Balogovci		
2. 7.	Streda			18:00	za ZBP rodiny Mareka Jenču
3. 7.	Štvrtok	7:00	† Miroslav a Albert		
4. 7.	Piatok	18:00	† Františka a Štefan Novotní	17:00	† Mária a Jozef Balogovci
5. 7.	Sv. Cyril a Metod	7:00	za ružencové bratstvo	9:00	† Helena a Róbert Hudákovci
		10:30	† Cyril Uličný (Gmitra)		
6. 7.	14. nedeľa cez rok - A	15:00	sobáš: R. Lörinc - D. Baluchová		
		7:30	za farnosť	9:00	† Valentín Magda, Alžbeta a Imrich Grusovci
		10:30	80: Alžbeta Čechová		

1. mája 2014 - odpust sv. Jozefa, robotníka - slávnostným kazateľom bol ThLic. Tomáš Čap, dekan

04. mája 2014 udelil sviatosť birmovania Mons. Bernard Bober, arcibiskup - metropolita 70 našim birmovancom

25. mája 2014 - 1. sv. prijímanie vo filiálke Ovčie

